

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

X. Hospitalitas Abrahami; liberatio Loti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

bebat omnia, belli jure retinere. Sed Abrahamus viros ei, mulierisque restituit captivas omnes; spolia quoque, quæ Pentapolitarum fuisse, constare posset. Ipsò quippe expeditionis suæ principiò levârat dextram in cœlum, voveratque, si potiri victoriâ contigisset, se ex præda Pentapolitanis abactâ, ne calceamenti quidem corrigiam contacturum. Æquum tamen esse dicebat, fociis uti suis, auxiliaribus trium fratrum copiis, de præda Persica, stipendiorum ac jure merces persolveretur, cùm illi præsertim ea, manu forti barbaris erepta, sua cuncta fecissent. Sic Abrahamus, non minùs justus in præda dividenda, quàm strenuus in obtinenda fuit.

NAR. X.

HOSPITALITAS
ABRAHAMI. LIBERATIO

LOTI

Cum suis, ex incendio Sodomæo. Gen. 18.
Anno M. 2138. ante Gh. 2915.

SEdebat pro more suo, sub meridiem, ad ostium tabernaculi Abrahamus, in convalle Mambraæ, captans occasionem excipiendi cujuspian hospitatis, illac fortè transaturi; (credebat enim opibus se gravari, nisi beneficiis eas exoneraret) cùm juvenes tres conspicit, viâ publicâ contra se gradientes; (cælestes erant genij, peregrinorum habitu) nec mora; seniles impellit pedes, festinat in occursum, invitat perofficiosè ad divertendum: offert

Cs

se

sedilia fatigatis, aquam pedibus lavandis, cibum recreandis viribus. Quid multa? capti senis humanitate peregrini, divertunt. Discumbitur; inferuntur epulae; prandentibus inservit invitator alacritate haud minore, quam si gratiam acciperet, non conferret. Remotis mensis accersitur Sara, non minus, atque maritus, in officiis charitatis sedula. Inijcitur ab hospitem uno, mentio, eam non multo post matrem futuram, adhuc enim impubes erat. Illa stans a tergo convivarum, excipit dictum cum occulto risu, quippe spei tam laetae sterili senecta obnuntiante. Hospes ut ostenderet, aliquid sibi supra hominem inesse, arguit inficiationem furtivae risionis; editumque vaticinium iterato confirmat; non sine tacito gaudio in piorum conjugum pectoribus gliscente. Ubi discubitu surrectum est, actis DEO & Convivatori gratias, intendunt iter peregrini *Sodomam* versus. Comitatur aliquousque officij causam Abrahamus. Inter eundem intelligit decretum Numinis adversus Sodomaeos supplicium; quare de Loto nepote, Sodomae habitante, sollicitus; pariterque miseratione erga ceteros incolas commotus, deprecatur initio incolumitatem pro nocentibus, si forte quinquaginta innocentes in tanto flagitiosorum numero reperirentur; cumque tam multi non essent, eò denique obsecrando delabitur, ut diceret Angelus, quocum loquebatur: si vel decem infantes, aetatis adultae, in amplissima Sodomorum civitate invenirentur, propter eos omni sceleratae Sodomae divinam Clementiam parsuram esse. Sed cum nec deni possent reperiri, foedis cupiditatibus intaminati, ventum est

ad pœnas, à nefandis expetendas. Inter hæc cœlestium spirituum unus in astra, unde advenerat, revolvit; Abrahamus quoque suum repetiit tabernaculum; cæteri duo Genij Sodomam versùs profequuntur iter. Quò postquam advenerunt, statim à Loto, non secus ac Abrahamus fecerat, humanissimè domum suam non invitantur modò, sed pertrahuntur etiam; nam in publico pernoctare constituerant. Apponitur cœna divertentibus, cæteraque juris hospitalis officia prolixè præstantur. Cœnatos jam Angelos (si tamen cœnarunt) Sodomorum cives, concursu factò, tanquam homines & juvenes, à Loto postulant produci, per corporis contumeliam illudendos. Recusantem, & alias conditiones offerentem, vi facta propemodùm cogunt ac plurimùm affligunt, additis ad verborum convitiis. Lotum retrahunt Angeli in ædes: Sodomorum cives repentina cæcitate multatos reprimunt: Lotumque hortantur, ut ex urbe sese cum suorum charissimis quamprimùm proripiat. Eum generi duo exhibent, & ad colligenda vasa tardiores efficiunt, ac fortassis etiam super urbis interitu subdubitantem. Instant Angeli, Lotumque cum conjuge, & filiabus geminis, cunctantem ac resistantem, extra mœnia educunt, serioque vetant ullò locò vel subsistere, vel retrospicere. Ille tam festinationis præceptò, quàm impendentis ruinæ metu consternatus, *Ségorem* sibi urbeculam deposit ad latebras & securitatem, cæteroquin eodem exitiò involvendam. Imperat, quod petit; id enim hospitalitatis erat & pietatis præmium. Digrediuntur ex urbe, mox ruentibus è cœlo flammis

arsurâ. Exportant, quidquid auri, argenti, vestium, com meatûs in sarcinis efferri possent. Nihil autem preciosius, quàm DEI FAVOREM secum ferebant.

NAR. XI.

S O D O M Æ,
ET SOCIARUM URBIUM

Deflagratio. Gen. 19. Anno M. 2138. ante
Christum 3915.

SUmmus ardor igni, summus foetor est sulphuri; rectè igitur in libidinem ignis, & sulphur in foetidissimos æstus cupidinis grassatur. Ita nimirum justâ Divinæ Nemesis trutinâ supplicium accomodatur peccato. Vallis erat Palæstina (quod indicavimus) juxta Jordanem fluvium, omnium amœnitatum patria. Civitates in ea quinque, quibus nomen commune *Pentapolis*, videl. *Sodoma*, *Gomorrha*, *Sebois*, *Adama*, *Segor*. Incolæ, præsertim Gomorrhæi, Sodomæique mortalium omnium flagitiosissimi. Summa pravitatis hæc erat: Immodicus animorum ex præfenti felicitate tumor, aliorum, præcipuè alienigenarum aspernator: tum ex copia rerum, ingluvies, & commestationes assiduæ, quòdque confectaneum erat, fordium animi cunctarum foecunda nutrix, otium, & ex otio omnium portenta libidinum; usque adeò, ut nec Loti, viri omni virtute cultissimi, Civis sui, quotidianis dehortamentis & exemplis ad vitæ purioris se studia adduci sinerent; & enormia illorum peccata cælum non jam tantùm incessere clamoribus, sed obtundere dici possent, inque